

vil være med til at give det en ordentlig Lønning, men jeg maa tilføje, at Betingelsen ogsaa maa være, at man nu forlader Truslernes Vej og gaar over til Forhandlingens Vej.

Til Slut vil jeg gerne have Lov til ligesom den ærede Ordfører for Venstre at berøre nogle enkelte Punkter i Lovforslaget, Spørgsmaal af mindre Betydning, som muligt kan rettes mellem første og anden Behandling, hvis alle er enige derom.

Jeg vil bl. a. nævne Betjentene paa Orlogsværftet, om hvilke jeg sagde før, at det maatte kunne tages under Overvejelse at stille dem lige i Løn med andre Politibetjente.

Fra Førstestyrmandene paa Færgerne har jeg faaet en Udtalelse om, at de meget gerne ønskede at hedde „Styrmænd af 1ste Grad“ i Stedet for Reserveskibsførere. Jeg synes, at det er den Slags Ting, som man skulde imødekomme, naar man kan gøre det, det koster ikke noget, og den Motivering, Styrmændene har givet, synes jeg er fuldt begrundet. Saa det er ogsaa noget, som jeg mener maa kunne rettes mellem første og anden Behandling, navnlig da man ellers indenfor de andre Etater har Styrmænd af 1ste og 2den Grad og ikke Reserveskibsførere og Styrmænd.

I § 976 er der ved Normeringen af Tjenestemændene ved Polyteknisk Læreanstalt kun normeret 2 Kontorassistenter, medens der hidtil har været normeret 4. Om det er sket ved en Fejltagelse eller med Villie, ved jeg ikke, men det er sket, skønt Polyteknisk Læreanstalts Forstander meget kraftigt har insisteret paa at maatte beholde disse 4 Assistenten. Han bruger endogsaa saadanne Udtryk som, at han næsten ikke kan forsvare Ledelsen, hvis han ikke faar det fornødne Personale. Jeg synes, at naar der er normeret et bestemt Antal, enten det er det ene eller det andet Sted, kan man ikke uden videre sætte dette Antal ned, man maa vente, til Stillingerne bliver ledige. Det er ogsaa et af de Punkter, hvorpaa der kunde ske en Forandring mellem første og anden Behandling.

Den ærede Ordfører for Venstre nævnede ogsaa Messetillæget for Landmilitæret. Da Søværnet faar Messetillæg, mente han, at det ogsaa vilde være berettiget, at der blev givet Messetillæg til Landmilitæret. Det finder jeg ogsaa; jeg kan ikke se nogen Forskel. Naar Søværnets Officerer faar deres Messetillæg, ikke alene naar de er ude at sejle, men ogsaa naar de ligger et eller andet Sted i Land, hvor de ikke har deres Hjem, burde dette Tillæg ogsaa gives til Hærens Officerer. Det er ikke noget, der behøver

at komme ind paa dette Lovforslag, skønt Søværnets Messetillæg ganske vist staar i Lovforslaget. Efter Debatten i Folketinget har der været rettet en Henvendelse til Forsvarsministeren i den Anledning, og jeg vil gerne henstille, at Spørgsmaalet optages til højere Prøvelse og Overvejelse.

Dernæst vil jeg gerne omtale en Bestemmelse, som til min store Beklagelse er indføjet i Lovforslaget. Finansielt set er den kun af mindre Betydning, men jeg ved, at den fra de paagældende Tjenestemænds Side ikke bliver regnet for noget lidt. Det er den Deling i to Klasser, der er sket indenfor de ministerielle Kontorer af Kontorcheferne. Der har hidtil kun været een Klasse af disse Embedsmænd, og fordi man indenfor de øvrige Statsembedsmænd hidtil har haft to Klasser, kan jeg ikke se, at det var absolut nødvendigt at dele disse i to Klasser. Om der kan ske nogen Forandring heri, er vel tvivlsomt. Jeg vilde ønske, at der kunde ske en Forandring her; men hvis der ikke opnaas Enighed, hvad der desværre ikke har kunnet opnaas i det andet Ting, saa er det jo af de Ting, man maa bøje sig for. Men jeg beklager, som sagt, i høj Grad, at man er gaaet til denne Deling af Kontorcheferne i Ministerierne i to Klasser.

Medens jeg er ved Kontorcheferne, er der et enkelt Spørgsmaal til, jeg gerne vil berøre. Indenfor Statsbanernes Administration er der med Hensyn til Hovedbogholderen og Hovedkassereren ikke en lignende Bestemmelse, som gælder for andre Kontorchefer, der er satte ned i anden Klasse, nemlig at de beholder deres højere Stilling, indtil der bliver Vakance i Embederne. Altsaa, de nuværende Kontorchefer beholder den Klassificering, som det tidligere var Meningen, de skulde have, men naar der bliver Vakance, rykker de paagældende Embeder ned i den lavere Klasse. Jeg mener, at en saadan Bestemmelse burde indføres for Hovedbogholderen og Hovedkassereren ved Statsbanerne; jeg antager, at det er en Forglemmelse, naar den ikke findes.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme. Jeg vil, som jeg før sagde, anbefale, at der ikke sker andre Ændringer i Lovforslaget, som det nu foreligger, end de, som kan finde almindelig Tilslutning, og som gaar ud paa at rette Fejl eller redaktionelle Mangler, saaledes at Lovforslaget hurtigst muligt gennem de nødvendige Behandlinger og uden Udvalg kan forlade Rigsdagen, og man dermed hurtigst muligt kan skabe den Ro og Tryghedsfølelse indenfor Tjenestemændenes Kreds, som jeg mener, de har Krav paa, og